

عنوان مقاله:

به کارگیری اصول آموزش گفت و شنودی "ولا" در آموزش های دوران بارداری: مطالعه کیفی

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 13، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فاطمه زهرا احمدی

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیربازی است که از آموزش به منظور بهبود زندگی زنان باردار و حفظ سلامت آنان استفاده می شود. در پژوهش حاضر به تفسیر تجربه های آموزشی گروهی از زنان باردار مراجعه کننده به واحد مراقبت بارداری براساس اصول دوازده گانه آموزش گفت و شنودی ولا پرداخته شده است. روش ها: این پژوهش کیفی با تمرکز بر روش تحلیل محتوا در یکی از واحدهای مراقبت بارداری استان تهران انجام شده و شرکت کنندگان آن ۱۵ زن باردار بودند که بر اساس نمونه گیری هدف مند انتخاب شدند. داده ها با کمک مشاهده و مصاحبه گردآوری شدند. سپس کدگذاری شده و در مقوله هایی از پیش تعیین شده گنجانده شدند. نتایج: بر اساس تجربه های آموزشی زنان باردار در واحد مراقبت بارداری مورد پژوهش، دوازده اصل آموزش گفت و شنودی، به خصوص چهار اصل برقراری رابطه محکم، نیازسنجی، ایمنی و نقش های روشن؛ کم تر مورد توجه قرار گرفته است. اصل رابطه محکم که شامل فروتنی، شکیبایی و احترام گذاشتن آموزش یار، پاسخ گویی فوری او به پرسش های آموزندگان، و صرف زمان برای آموزش است باید بسیار مورد توجه قرار گیرد. افزون بر آن بهبود آموزش های دوران بارداری در گرو نیازسنجی از زنان باردار پیش از پرداختن به آموزش آنان، برقراری ایمنی در آموزش، تعریف نقش تازه ی آموزشی از ماما برای گروه هدف، و روشن ساختن نقش مشارکتی مردان در فرایند بارداری است. نتیجه گیری: این پژوهش، علاوه بر ایجاد شناخت بیشتری پیرامون چگونگی انجام آموزش ها در واحد مراقبت بارداری، تلاش نموده با توصیفی جامع از تجارب به کارگیری اصول دوازده گانه ی آموزش گفت و شنودی "ولا"، زمینه ساز زدودن کاستی های این آموزش ها شود. بر اساس یافته ها، اگرچه "ولا" برای شکل گیری رابطه ی محکم به سازه ی شکیبایی اشاره نکرده است اما به نظر می رسد در ایران این سازه یکی از مولفه های ضروری برای شکل گیری رابطه محکم است.

کلمات کلیدی:

Dialogue Education, Antenatal Education, Qualitative Research, آموزش گفت

و شنودی، آموزش دوران بارداری، پژوهش کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725897>

